

Zjazdy strán bratských socialistických krajín o zabezpečení mieru

Kardinálnou úlohou, ktorá stojí pred spoločnosťou, je zabezpečiť život v mieri pre dnešnú generáciu a vytvoriť podmienky pre trvalý mier budúcich ľudských pokolení. Mier je najnaliehavejšou požiadavkou a najuniverzálnejším práním našej doby. Práve v súčasnosti sa táto úloha stala osobitne významná a neodkladná, pretože najmä v začiatkoch osemdesiatych rokov je vec svetového mieru viac ohrozená ako kedykoľvek predtým. Túto skutočnosť potvrdzujú udalosti, ku ktorým dochádza pred našimi očami. Rokovania o odzbrojení prestupujú na mieste alebo sú celkom prerušené. Rôzne dohody týkajúce sa zbrojenia nenadobudli platnosť. Medzinárodný imperializmus na čele s USA útočí aj proti platným zmluvám, ktoré obmedzujú vojenskú aktivitu. Vznikajú kvalitatívne nové druhy zbraní, najmä zbraní hromadného ničenia. Posledné vyhlásenia a praktické činy niektorých predstaviteľov novej americkej administratívy potvrdzujú, že v USA je zrejmy skutočný kult jadrovej svojvôle. Neexistuje ani jeden druh jadrových zbraní a prostriedkov ich dopravy na cieľ, ktorého vývoj a výroba by nebola oficiálne schválená: barbarská „neutronová zbraň“, mobilné strategické rakety MX, systém Tri-

dent s jadrovými raketami na ponorkách, rakety s plochou dráhou letu atď. Okrem toho USA majú k dispozícii na území západnej Európy alebo v jej blízkosti 12 tisíc jadrových náloží v lietadlách Phantom, na raketách Pershing, v ponorkách a ďalších tzv. prostriedkoch predsunutých základní. Iba tento arzenál zbraní spolu so samostatným arzenálom Veľkej Británie a Francúzska viac ako postačuje na to, aby znížili všetok život na Zemi.

To však nie je všetko. Jadrové ponorky USA sú dislokované na Ďalekom východe neďaleko pobrežia Japonska a Sovietskeho zväzu, v Atlantickom oceáne, Stredozemnom mori a v Indickom oceáne.

V politike najagresívnejších imperialistických kruhov sa výrazne prejavuje avanturizmus a hazard — dať do hry „životné záujmy ľudstva“ za dosiahnutie svojich zisťovacích cieľov. Tieto kruhy demonštratívne dávajú najavo svoj pohrdavý postoj k právam a túžbam národov. Pokúšajú sa rozhodovať o ich osudoch. Vymysleli doktrínu o „obmedzenej“ jadrovej vojne, operujú sférami svojich „životných záujmov“. Politika agresívnych imperialistických síl ohrozuje medzinárodnú stabilitu a značne zvyšuje nebezpečenstvo vypuknutia vojny.

V tejto situácii niet naliehavejšej požiadavky, ako znásobiť úsilie národov, aby bol zachovaný mier na celom svete. Táto požiadavka veľmi výrazne zaznela na posledných zjazdoch komunistických a robotníckych strán socialistických krajín. Prelínala sa na všetkých rokovaníach komunistov socialistického spoločenstva ako jedna z ústredných a životne najdôležitejších otázok. Bratské marxisticko-leninské strany sa celou svojou autoritou postavili za konštruktívne riešenie problémov súvisiacich s mierovým riešením sporných otázok v medzinárodnom politickom živote. Znovu potvrdili vernosť mierovej zahraničnej politiky založenej na leninských princípoch rozvoja medzinárodných vzťahov. Rozvinuli mierovú koncepciu, ktorá zodpovedá predstavám a požiadavkám pracujúceho ľudu celého sveta. Predložili celý rad návrhov, ktoré smerujú k nastoleniu trvalého a pevného mieru.

Zjazdy bratských strán socialistického spoločenstva s nadšením privítali a energicky podporili najmä sovietske mierové návrhy, ktoré na XXVI. zjazde KSSZ predniesol generálny tajomník ÚV KSSZ a predseda Prezídia Najvyššieho sovietu ZSSR súdruh Leonid Iljič Brežnev. Ich jediným cieľom je urobiť všetko, aby sa národy zbavili nebezpečenstva jadrovej vojny, aby sa na našej planéte zachoval mier. Osem zásadných bodov predstavuje kontinuitu s predchádzajúcim programom boja za mier a medzinárodnú spoluprácu, ďalšie rozvinutie mierovej ofenzívy, organické pokračovanie mierového programu vo vzťahu k najpálčivejším a najnaliehavejším problémom terajšieho medzinárodného života.

Sovietsky zväz rozvinul boj za prenikavé ozdravenie medzinárodnej situácie, upevnenie medzinárodnej bezpečnosti a zabránenie nebezpečenstva vojny v týchto smeroch.

1. Rozšíril návrhy pre upevnenie dôvery vo vojenskej oblasti na európskom kontinente.

2. Vyšiel s iniciatívou usporiadať konkrétne rozhovory o opatreniach dôvery na

Ďalekom východe so všetkými zainteresovanými krajinami (ZSSR, Čína, Japonsko, USA).

3. Vyjadril ochotu dohodnúť sa o Perskom zálive ako o samostatnom probléme, ochotu zúčastniť sa na urovnaní situácie okolo Afganistanu a rokovať o otázkach spojených s Afganistanom v nadväznosti s otázkami bezpečnosti Perského zálivu.

4. Navrhol okamžite pokračovať v rokovaníach so Spojenými štátmi o obmedzení strategických zbraní pri zachovaní všetkého pozitívneho, čo bolo doteraz v tejto oblasti dosiahnuté. Základný princíp rokovaní je rovnosť a rovnaká bezpečnosť.

5. Zdôraznil potrebu dohodnúť sa na obmedzení výroby nových ponoriek (Ohio v USA, Tajfun v ZSSR) a na zákaze modernizácie terajších a vývoja nových balistických rakiet, umiestnených na týchto ponorkách.

6. Navrhol vyhlásiť moratórium na rozmiestňovanie nových raketových a jadrových prostriedkov stredného doletu krajín NATO a ZSSR v Európe, t. j. v kvalitatívnom i kvantitatívnom ohľade zmraziť terajšiu úroveň vrátane predsunutých jadrových prostriedkov USA v tejto oblasti.

7. Navrhol vytvoriť autoritatívny medzinárodný výbor, ktorý by ukázal, že je životne nevyhnutné odvrátiť jadrovú katastrofu.

8. Ukázal na užitočnosť zvolať zvláštne zasadnutie Bezpečnostnej rady za účasti najvyšších predstaviteľov členských štátov rady, aby sa našiel kľúč k ozdraveniu medzinárodnej situácie a aby sa zabránilo vojne.

XXVI. zjazd KSSZ schválil takto mierovú ofenzívu za presadenia nových konkrétnych návrhov, ktoré zahŕňajú široký okruh otázok. Týkajú sa raketových jadrových i konvenčných typov zbraní, pozemných vojsk, námorných i leteckých síl. Týkajú sa situácie v Európe i na Blízkom, Strednom a Ďalekom východe. Ide v nich o opatrenia politického i vojenského charakteru.

Zjazd ukázal, ako riešiť mierovými prostriedkami existujúce zložité svetové problémy, ako ďalej pokračovať v uvoľňovaní medzinárodného napätia a v upevňovaní vzájomného porozumenia a spolupráce medzi národmi. Program vytyčený XXVI. zjazdom je programom mierového spolunažívania a spolupráce, programom mieru pre všetky národy sveta v osemdesiatych rokoch. Zjazd sovietskych komunistov znovu potvrdil platnosť leninskej tézy, že socializmus a mier sú neoddeliteľné. Potvrdil, že od doby Leninovho Dekrétu o mieri predstavuje boj za mier uhoľný kameň sovietskej zahraničnej politiky.

Rozvinutý a ďalej konkretizovaný program mieru je programom svetového socializmu. Preto ľud krajín celého socialistického spoločenstva sa s ním úplne stotožnil a prijal ho za svoj vlastný. Táto skutočnosť bola jednoznačne potvrdená na zjazdoch marxisticko-leninských strán. „Nové významné iniciatívne návrhy, ktoré predniesol na XXVI. zjazde KSSZ súdruh Brežnev,“ zdôraznil v tejto súvislosti na XVI. zjazde KSČ generálny tajomník ÚV KSČ a prezident ČSSR S. G. Husák, „vytyčujú reálnu mierovú alternatívu proti imperialistickej politike zámerného zostrovania medzinárodného napätia. Naša strana pokladá toto organické pokračovanie a rozvinutie mierového programu KSSZ za spoľahlivú a účinnú cestu k riešeniu najpálčivejších a najnaliehavejších problémov súčasného medzinárodného života. Zároveň v ňom vidíme koncentrovaný výraz vlastných životných záujmov, potrieb a cieľov všetkého československého ľudu v medzinárodných vzťahoch.“ [XVI. zjazd KSČ, Dokumenty a materiály. Bratislava, Pravda 1981, s. 56.]

Obdobným spôsobom hodnotia mierovú iniciatívu Sovietskeho zväzu aj ostatné zjazdy bratských marxisticko-leninských strán. Tak napr. na XII. zjazde BKS generálny tajomník Todor Živkov zdôraznil veľký význam mierového programu sovietskych komunistov pre obnovenie a upevnenie dôvery medzi národmi a odvrátenie jadrovej vojny. Pripome-

nul, že BKS prijala tento program za svoj vlastný.

Generálny tajomník ÚV SED Erich Honecker na X. zjazde strany vyzdvihol veľký svetovo-politický význam mierového akčného programu schváleného XXVI. zjazdom KSSZ. Jeho prijatím „...dostáva nový silný podnet proces uvoľňovania, ktorý zastáncovia imperialistickej politiky konfrontácií priviedli k stagnácii. Z tribúny nášho X. zjazdu by som chcel povedať,“ zdôraznil súdruh E. Honecker, „že plne podporujeme mierové návrhy ZSSR, ktoré sú v záujme všetkých národov.“ (Pravda, 13. apríla 1981.)

Zjazdy komunistických a robotníckych strán socialistických krajín sa rozhodne postavili proti všetkým pokusom podkopáť uvoľňovanie medzinárodného napätia a proti všetkým krokom imperialismu, ktoré komplikujú medzinárodnú situáciu. Zdôraznili, že návrhy Sovietskeho zväzu prednesené na XXVI. zjazde KSSZ vytvárajú potrebnú základňu na zvolanie konferencie o vojenskom uvoľnení a odzbrojení v Európe. Podporili návrhy KSSZ, ktoré sa týkajú predovšetkým jadrového odzbrojenia, pretože od riešenia tejto kľúčovej otázky závisí mier a bezpečnosť celého ľudstva. Usúdili, že za predpokladu zomknutia sa pokrokových a mierumilových síl a ich aktívnej činnosti je reálna možnosť uhájiť uvoľňovanie, zabrániť novej vlne zbrojenia a rozpútaniu svetovej vojny. „Pokrokové, demokratické a mierumilovné sily sú obrovské,“ zdôrazňuje sa na XII. zjazde Maďarskej socialistickej robotníckej strany, „ich vplyv neprestajne rastie; dokážu odraziť všetky intrigy reakcie. Ľudstvo dúfa, že na zemi zavládne dlhé obdobie trvalého mieru. V tejto chvíli každá krajina, každý národ má záujem... na znížovaní napätia, mierom spolunažívaní krajín s rozdielnym spoločenským zriadením, na upevnení bezpečnosti a zachovaní mieru.“ [XII. sjezd Maďarské socialistické dělnické strany. Výbor z materiálov. Svoboda, Praha 1980, s. 45.]

Zjazdy bratských strán zdôraznili, že

účinnosť boja o mier a zastavenie horúčkovitého zbrojenia v mnohom závisí od koordinovaného a jednotného postupu socialistických krajín na báze, ktorú predstavuje Varšavská zmluva. Jej miesto v úsilí o plnenie týchto úloh je nezapopíateľné. Vďaka konštruktívnemu prístupu osobitne Politického poradného výboru k riešeniu zložitých medzinárodných problémov sa podarilo ubrániť mier. Proti imperialistickej politike sily a diktátu, podnecovania konfliktov a pretekov v zbrojení sa zásluhou mnohostrannej činnosti tohto najvyššieho orgánu Varšavskej zmluvy darilo rozvíjať proces uvoľňovania a dosahovať ďalšie úspechy v boji za mier. Túto skutočnosť jednoznačne potvrdil súdruh L. I. Brežnev na XXVI. zjazde KSSZ slovami: „Uplynulé obdobie presvedčivo ukázalo, akú vplyvnú a progresívnu úlohu má na európskom, ale i celom medzinárodnom dianí činnosť Organizácie Varšavskej zmluvy a predovšetkým jej Politického poradného výboru. Najvyšší politický orgán Varšavskej zmluvy, ktorý už predtým prekĺsnil cestu k celoeurópskej konferencii, predložil na svojich zasadnutiach v Bukurešti, Moskve a vo Varšave mnoho nových iniciatívnych návrhov, ktoré vzbudili vo svete veľkú pozornosť. Ich hlavným cieľom je ubrániť uvoľňovanie, dať mu energický rytmus, ako sa hovorí, druhý dych.“ (XXVI. zjazd KSSZ. Dokumenty a materiály, s. 8—9.) Preto na zjazdoch bratských strán bolo vyjadrené odhodlanie zdokonaľovať činnosť Varšavskej zmluvy, ďalej prehĺbovať jednotný postup socialistických krajín v húževnatom boji za odstránenie nebezpečenstva vojny, za prehĺbenie procesu uvoľňovania a ďalšiu spoluprácu medzi krajinami oboch spoločenských systémov. Zodpovedá to základným záujmom a cieľom socialistických krajín, ako aj mierovému úsiliu celého ľudstva.

Preto generálny tajomník ÚV KSČ a prezident ČSSR na XVI. zjazde strany v tejto súvislosti povedal: „V záujme zachovania mieru a priaznivých podmienok na budovanie socialistickej spoločnosti

urobíme v úzkom spojení so Sovietskym zväzom a ďalšími štátmi socialistického spoločenstva všetko čo je v našich silách, aby sa upevnila bezpečnosť socialistického spoločenstva, aby imperialistické agresívne sily nemohli zvrátiť terajšiu vojensko-strategickú rovnováhu. Budeme sa usilovať o realizáciu všetkých mierových iniciatív spoločne vypracovaných a prebojovaných socialistickými krajinami, ktoré pred celým svetom dokazujú, že socializmus je rozhodujúcou silou v boji národov za mier a medzinárodnú bezpečnosť.“ (XVI. zjazd KSČ. Dokumenty a materiály, s. 56—57.)

Socialistické krajiny, verné odkazu V. I. Lenina dôsledne uskutočňujú mierumilovnú zahraničnú politiku. Na zjazdoch svojich komunistických strán znova jasne potvrdili, že nadovšetko stavajú záujmy zachovania a upevnenia mieru. V ich záveroch je vyjadrené jednoznačné úsilie smerujúce k tomu, aby bol zabezpečený skutočný obrat od horúčkovitého zbrojenia k odzbrojeniu a dosiahol sa spravodlivé politické urovnutie konfliktových situácií.

Avšak vo svetle realít zvyšovania vojenských rozpočtov krajinami NATO a výroby nových druhov a systémov zbraní je potrebné, aby socialistické spoločenstvo bolo dokonale pripravené čeliť akýmkoľvek hrozbám zo strany imperializmu. Preto v zjazdových materiáloch sa zdôrazňujú myšlienky o tom, že pokiaľ imperialistické krajiny nebudú donútené obmedzovať prostriedky na vedenie vojny, pokiaľ sa nezrieknu úsilia o dosiahnutie zmeny vojenskostrategickej rovnováhy vo svoj prospech, musia krajiny Varšavskej zmluvy upevňovať svoju politickú i vojenskú jednotu a udržiavať svoje ozbrojené sily na vysokej technickej, morálnej a profesionálnej úrovni. Pretože kým sila v rukách imperializmu je zdrojom vojnového nebezpečenstva, sila v rukách socializmu sa stala nástrojom pre zabezpečenie mieru a pre oslabenie vojnového nebezpečenstva.

Jednotný postup krajín socialistického

spoločenstva v tomto smere zodpovedá záujmom celej medzinárodnej robotníckej triedy. Má progresívny charakter, chráni mier a krotí vojnové snahy imperialistov.

Vzhľadom na to, že medzinárodný imperializmus stále kalkuluje s vojnou proti socialistickým krajinám, je zjednocovanie úsilia o dokonalú obranyschopnosť svetového socializmu nevyhnutné. Varšavská zmluva disponuje všetkým potrebným, aby spoľahlivo ubránila socialistické vymoženosti národov. „Budeme robiť všetko, zdôraznil v Správe o činnosti ÚV KSSZ L. I. Brežnev, „aby to tak bolo aj naďalej.“ (XXVI. zjazd KSSZ. Dokumenty a materiály, s. 9.)

Upevňovanie jednoty krajín socialistického spoločenstva je trvalou úlohou aj pre budúce obdobie. Vyplyva z charakteru našej epochy a medzinárodných podmienok existencie celého socialistického spoločenstva. Boj o mier pokračuje a zosťuje sa. Vyžaduje obrovskú súdržnosť všetkých socialistických krajín, aby úspešne odolali mohutným tlakom zvonku.

Pokiaľ bude existovať reálne nebezpečenstvo pre socializmus zo strany imperializmu, pokiaľ sa imperializmus bude usilovať o zvyšovanie medzinárodného napätia, pokiaľ bude existovať možnosť ozbrojeného útoku na svetový socializmus, prvoradou úlohou socialistických krajín bude aj naďalej upevňovať ekonomickú, politickú a vojenskú jednotu. Rozhodujúcu úlohu pri upevňovaní jednoty a zomknutosti bude plniť Varšavská zmluva. Jej úlohou je aj v budúcnosti usilovať sa o znížovanie politického a vojenského napätia, ale súčasne v závislosti od politiky západných štátov zabezpečiť taký stupeň rozvoja vojenského potenciálu a zahraničnopolitickej aktivity, ktorá by spoľahlivo chránila slobodu a nezávislosť bratských krajín a uhájila svetový mier.

Preto na zjazdoch strán socialistických krajín bolo znovu vyslovené odhodlanie venovať hlavnú pozornosť upevňovaniu zomknutosti a jednoty socialistického spoločenstva. Tak napríklad súdruh Todor

Živkov na zjazde Bulharskej komunistickej strany v tejto súvislosti povedal, že všetko úsilie BKS aj v budúcnosti bude zamerané na jednotný postup s krajinami Varšavskej zmluvy v úsilí o ďalšie uvoľňovanie na upevnenie svetového mieru a utváranie priaznivých medzinárodných podmienok pre budovanie rozvinutého socializmu.

Efektívnosť boja o mier a medzinárodnú bezpečnosť každej socialistickej krajiny je aj v tomto ohľade v rozhodujúcej miere závislá od príslušnosti k socialistickému spoločenstvu, od zomknutosti tohto spoločenstva okolo Sovietskeho zväzu, ktorý je hlavnou silou socializmu a pokroku a najspoľahlivejšou záštitou v boji o najživotnejšie záujmy ľudstva — o trvalý mier na svete. Táto nesporná, ničím nevyvrátiteľná pravda, bola na XVI. zjazde KSČ vyjadrená takto: „V spojení so Sovietskym zväzom sa naplňujú najbytostnejšie záujmy a túžby nášho ľudu. Československí komunisti, naše národy vysoko oceňujú úlohu Sovietskeho zväzu ako rozhodujúcej opory socializmu, všetkého revolučného a pokrokového, ako nádeje a garanta mierového vývoja, o silu ktorého sa rozbieha úsilie imperialistických a militaristických kruhov diktovať svoju vôľu iným národom. Túto objektívnu úlohu Sovietskeho zväzu znova v plnej sile demonštroval XXVI. zjazd KSSZ.“ (XVI. zjazd KSČ. Dokumenty a materiály, s. 50.)

Prvý tajomník Ústredného výboru Mongolskej ľudovej revolučnej strany Jundžagin Cedenbal na XVIII. zjazde strany vyhlásil, že Mongolská ľudová republika bude v úzkej spolupráci so Sovietskym zväzom a ďalšími socialistickými krajinami aktívne a dôsledne uplatňovať politiku zameranú na uvoľňovanie napätia a ozdravenie medzinárodnej situácie, bude všestranne napomáhať v realizácii mierových návrhov, ktoré ako pokračovanie programu mieru predložil XXVI. zjazd KSSZ.

Sovietsky zväz si pochopiteľne nerobí žiadne nároky na monopol pri upevňovaní mieru. Nie raz dokázal, že je za široký

dialóg a je ochotný každú konštruktívnu myšlienku prijať s pochopením. Prvoradým záujmom ZSSR je v každom takomto prípade mier a mierové spolunažívanie. „Medzinárodná situácia môže byť horšia alebo lepšia,“ vyhlásil súdruh L. I. Brežnev na slávnostnom zhromaždení v Kyjeve, „ale veľmi dôležité je nezišť zo správnej cesty. Budeme vytrvalo pracovať, aby sa znížilo napätie, aby sa zachovalo uvoľňovanie a aby bol zabezpečený jeho ďalší pokrok. Je to kľúčová otázka.“ (Pravda, 11. mája 1981.)

Tieto slová najvyššieho sovietskeho straníckeho a štátneho predstaviteľa vyjadrujú kontinuitu mierovej zahraničnej politiky Sovietskeho zväzu, jej principiálnosť, koncepciu a vytrvalosť v boji za zachovanie mieru. To sú základné dôvody, prečo socialistické krajiny prikladajú taký veľký význam svojej zahraničnopolitickej koordinácii so Sovietskym zväzom v úsilí o upevňovanie bezpečnosti a mieru.

Úzka spolupráca so Sovietskym zväzom pri plnení týchto úloh nijak nezastiera iniciatívny a samostatný podiel každej socialistickej krajiny na riešení závažných medzinárodných problémov. KSSZ a ostatné bratské strany rešpektujú vlastné možnosti a konkrétne podmienky pri plnení spoločných medzinárodných úloh. Tak napríklad komunisti NDR formulovali na zjazde vzťah svojej krajiny k susednej NSR takto: „V politike voči NSR nám ide predovšetkým o mier a o to, ako ho trvale zabezpečiť. Len to, čo slúži mieru, je na prospech ľudí v oboch nemeckých štátoch i v záujme všetkých národov nášho kontinentu.“ (Pravda, 13. apríla 1981.)

Bulharská ľudová republika vo svojej zahraničnopolitickej činnosti sa usiluje o sústavné zlepšovanie politického ovzdušia na Balkáne. Rozvoj vzťahov s balkánskymi krajinami považuje za dôležitý faktor mieru, bezpečnosti a spolupráce v oblasti Balkánskeho poloostrova a tým aj v celej Európe. Súdruh Todor Živkov na

XII. zjazde BKS s uspokojením konštatoval, že v terajšej zložitej medzinárodnej situácii panuje v tejto oblasti pomerný pokoj. Pripomenul podstatný prínos zásadovej a dôslednej politiky Bulharska pre dosiahnutie pokroku vo vzájomných vzťahoch medzi balkánskymi krajinami.

V úsilí Rumunskej socialistickej republiky je charakteristické rozširovanie spolupráce a porozumenia medzi všetkými balkánskymi štátmi v záujme premeny Balkánu na pásmo bez cudzích vojsk a vojenských základní, bez atómových zbraní.

Na XVIII. zjazde Mongolskej ľudovej revolučnej strany zaznelo odhodlanie všestranne prispievať k upevneniu mieru a bezpečnosti v Ázii. Mongolská ľudová republika bude aj naďalej prispievať k upevneniu zásad mierového spoluzitia a nepoužívania sily vo vzťahoch medzi ázijskými štátmi. Na zjazde bolo zdôraznené, že pre dosiahnutie týchto cieľov by do značnej miery prispel rozsiahly a konštruktívny dialóg štátov ázijskej pevniny. „Mongolská ľudová republika navrhuje vypracovať a podpísať konvenciu o vzájomnom nenapádaní a nepoužití sily vo vzťahoch medzi ázijskými a tichomorskými štátmi. Na tento účel by bolo možné zvolať konferenciu krajín týchto oblastí, na ktorú by sa mohli pozvať všetky štáty, ktoré sú stálymi členmi Bezpečnostnej rady OSN.“ (Pravda, 27. mája 1981.)

Z uvedených skutočností a ďalších poznatkov z rokovaní marxisticko-leninských strán vyplýva, že krajiny socialistického spoločenstva majú rozpracovanú stratégiu a taktiku boja za medzinárodnú bezpečnosť a mier. Výsledky zjazdových rokovaní sú novým príspevkom k plneniu tejto kardinálnej úlohy dneška. Realizácia ich línie v praxi nepochybne povedie k posilneniu mieru, bezpečnosti a spoločenského pokroku. Preto ju jednoducho schvaľujú pracujúci všetkých krajín socialistického spoločenstva, mierumilovná a pokroková verejnosť celého sveta.